І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-5740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 59. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 4-го КВІТНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 4, 1967 No. 59. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Понеділок, 3-го квітня, 1967

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН 1-ГО КВІТНЯ підписав виконний розпорядок про те, що того дня почав урядувати новий Департамент Транспортових Справ. Цей Департамент очолює Ален С. Бойд, який „на першому місці має подбати, як казав Президент, про безпеку всіх тих, що подорожують на суші, воді і в повітрі". Ціллю нового Департаменту Транспортових Справ буде поліпшити наземний транспорт, зберігаючи при цьому красу американських міст та сільських районів. Новий Департамент має об'єднати 35 різних агенцій, які досі займалися транспортовими справами.

ГОЛОВА ПАЛАТНОЇ ПІДКОМІСІЇ в справі космічних дослідів конгресмен Олін Е. Тіг із Тексасу заявив, що, на його думку, важко буде встановити, що спричинило пожежу в космічному кораблі „Аполло", в якому згоріли три астронавти підполковник Верджіл Л. Гріссон, полковник Едвард Г. Вайт та підкомандор Роджер Б. Чеффі. Вони випробовували цей космічний корабель, в якому нагло вибухла була пожежа. Національна Аеронавтична і Космічна Адміністрація має видати звіт про слідство в цій справі 8-го квітня.

КОЛИШНІЙ ОКРЕМИЙ ДОРАДНИК президента Кеннеді Теодор С. Соренсен заявив в інтерв'ю, що автор книжки під заголовком „Смерть Президента" Вілліям Менчестер написав неправду про нього, кажучи, що він, це значить Соренсен, в своїй книжці під заголовком „Кеннеді", старався їти „легкою дорогою" і поробив в ній такі зміни, яких домагалася родина покійного Президента. Соренсен сказав про твердження Менчестера: „Немає ані слова правди у всьому цьому. Не було жадної цензури моєї книжки родиною Кеннеді. Не було жадних уступок з мого боку. Що він пише, це неймовірне".

В ШИКАҐО 1-ГО КВІТНЯ ВІДБУЛОСЯ вінчання Джана Д. Рокефеллера 4-го з панною Шейрон Лі Персі, донькою сенатора республіканця Чарлза Г. Персі. Молода має 22 роки, молодий — 29. Молодий є правнуком засновника Стандард Ойл Компані, Шикаґівського університету і багатства родини Рокефеллерів, 50 членів якої були присутні на вінчанні, що відбулося в Каплиці Шикаґівського університету. Молодий є небожем двох губернаторів — нюйоркського і стейту Аркенсо, обидвох республіканців. Сам молодий є демократом і є членом стейтової Леґіслятури в стейті Вест Вірджінія. Перед вінчанням 72-дзвоновий карильйон виконав Прелюдію Баха. Число гостей виносило понад 1000. Між гістьми була донька Президента Линда Б. Джансон.

ПОВЕЛЛ ХОЧЕ ОРГАНІЗУВАТИ третю партію з самих неґрів. Він сказав у Біміні на Багамських островах, де він перебуває після того, як його позбавили становища конгресмена, що коли 11-го квітня у додаткових виборах знов здобуде пост конгресмена в Ню Йорку, то відбуде поїздку по цілій країні та буде виголошувати доповіді про заснування третьої партії, а в днях 26-28 травня відбуде в Лос Анджелесі конференцію з тими неграми, що їх виберано на важливіші становища. Голова Комісії Людських Прав в Ню Йорку неґр республіканець Вілліям Г. Бут заявив, що він завжди за те, щоб неґри брали участь в політичному житті, але це мають робити в межах двох партій, а не засновувати свою третю партію.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПІДПИСАВ В П'ЯТНИЦЮ 31 БЕРЕЗНЯ 1967 РАТИФІКАЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ щодо консулярної конвенції між ЗДА й СССР. Сталося це без ніякої особливої церемонії та промов. Договір про відкриття в СССР американських та в ЗДА совєтських консулятів і пов'язані з цим різні справи був підписаний у Москві ще 1 червня 1964 р., але ратифіковано його в Сенаті щойно 16 березня ц. р., під сильним натиском збоку Уряду, всупереч становищу чисeльних критиків, між ними головн ЕфБіАй Едґара Гувера, Американського Леґіону і національних груп, між ними в першу чергу української. Договір увійде в силу в місяць після обміну ратифікаційними грамотами. СССР чекав, поки ЗДА його ратифікують. Від часу визнання СССР Америкою в 1933 р. — це перший безпосередній двосторонній політичний договір між тими двома державами.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ТАНТ ЗАЯВИВ в суботу 1 квітня ц. р., що ЗДА повинні перші проголосити односторонне припинення всіх воєнних дій у В'єтнамі, включно з бомбардуванням Північного В'єтнаму, після чого Північний В'єтнам напевне зробить те саме. Він признав, що такий акт „ризиковний", але, мовляв, це ризико невелике і Америка може собі на нього дозволити. У Тант зробив цей заклик, повторивши властиво аналогічну ідею, що її висловив за день раніше демократичний сенатор з Пенсилвенії Джозеф С. Кларк, віддавна критик В'єтнамської політики Уряду.

НОВА КОНСТИТУЦІЯ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ БУЛА ОФІЦІЙНО ПРОГОЛОШЕНА 1 квітня ц. р. на спеціяльній церемонії у Сайгоні. Президент генерал Нгуєн Ван Тіє назвав конституцію першим ступенем до „створення незалежного, демократичного, справедливого і поступового суспільства". Водночас проголошено обмежену амнестію: 128 політичних в'язнів звільнено, 106-ом знижено кари і помилувано 217 осіб „притримманих військовими властями". У південно-в'єтнамських в'язницях і кацетах перебувають к. 10.000 осіб, деякі ще з часу правління Нґо Дім Дієма, якого потім згинув у внутрішньому перевороті.

НАТО ВІДКРИЛО 31 БЕРЕЗНЯ 1967 НОВУ ГОЛОВНУ КВАРТИРУ У БЕЛЬГІЇ, в місцевості Касто. На скромній церемонії, на якій бельгійський віце-прем'єр передав 16 новозбудованих будинків у власність Атлянтійського Союзу та коротку промову виголосив головний командант збройних сил НАТО ген. Лаймен Лемніцер, піднесено прапори 14-ох членських держав НАТО, без Франції. За день раніше зліквідовано офіційно головну квартиру НАТО в Рокенкурі під Парижем.

БРИТАНІЯ РІШИЛА ЗАКУПИТИ В АМЕРИЦІ дальших 40 суперсонічних бомбардувальників - джетів „Ф-111". 10 таких літаків вона купила в минулому році. ЗДА продали ті літаки за дуже низьку ціну по 7 мільйонів дол. плюс 9 мільйонів за резервові частини. Разом підписано умову на 785 мільйонів дол. Доставa почнеться в 1969 р. Літак „Ф-111" може робити 738 миль на годину, а його швидкість і здібність приземлювання залежить від позиції рухомих крил. Це замовлення має політичне значення, бо стверджує, що Британія не відмовляється від своєї позиції світової мілітарної потуги.

НАТО СПУСКАЄ СВОЇ ПРАПОРИ У ФРАНЦІЇ, ПІДНОСИТЬ У БЕЛЬГІЇ

Головне командування збройних сил країн Організації Північно-Атлантійського Союзу (НАТО), на вимогу французького президента де Голля було змушене покинути свою дотеперішню головну квартиру в Рокенкурі біля Парижу у Франції та перенести її до до місцевости Касто у Бельгії. З участю генерала Лаймена Лемніцера, головного командувача збройних сил НАТО, та його штабу в четвер, 30-го березня ц. р. під час військової церемонії спущено прапор НАТО та прапори країн-членів цього Союзу в Рокенкурі — що й видно на фотознімці — а другого дня, в п'ятницю, 31-го березня, піднесено — церемоніяльно в Касто в Бельгії.

Президент гостив на фармі в Тексасі 30 латино-американських дипломатів

Сан Антоніо, Тексас. — 1 і 2-го квітня президент Джансон із дружиною гостив на своїй фармі 30 дипломатів латино-американських держав. Присутня була і молодша донька Президента Лусі Нуджент. В неділю Президент із родиною взяв участь в Службі Божій в Сан Антоніо, яку відслужив 75-річний римокатолицький Архиєпископ Роберт Е. Лусі, довголітній приятель Президента. Архиєпископ виголосив проповідь, в якій, покликуючися на заяви Пап Пія XII і Павла VI, оборонив політику ЗДА у В'єтнамі, кажучи, що „апатична невтральність" є шкідлива для світового миру, і що сильні держави повинні завжди вжити сили, щоб спинити ворожу агресію там, де вона виникає. Архиєпископ сказав: „Несправедливу агресію треба спинити за допомогою інших держав. Така інтервенція не тільки оправдана й законна, але вона обов'язкова, бо до неї змушує всіх мандат любови". Президент гостив дипломатів латинських американських держав, щоб створити прихильний настрій для Конференції Президентів 20-ох держав Західної Півкулі, яка має відбутися від 12-14 квітня в Пунта дель Есте в Уруґваї. В цій Конференції має взяти участь і Президент ЗДА. Головним пунктом цієї Конференції має бути організація Спільного Ринку для держав Західної Півкулі.

Стейтова Нюйоркська Леґіслятура схвалила закон про льотерію

Олбані, Н. Й. — Стейтова Леґіслятура 1 і 2-го квітня під час 21-годинної сесії, яка закінчила цьогорічну сесію, прийняла закон про встановлення стейтової льотерії, за яку йшла довга боротьба в попередніх сесіях. Цьогорічна сесія закінчилася о год. 8.37 вранці в неділю 2-го квітня. На ній змінено також закон про заборону страйків публічних працівників. Давніший закон Кондона-Везліна змінено тим способом, що накладається грошеві кари проти тих робітничих спілок, які починають страйк. Одночасно влагіднено грошові кари проти членів тих робітничих спілок публічних урядовців і працівників, які страйкують. Стейтова льотерія почне функціонувати в липні цього року. Перші льоси поступлять продавати вже 15-го червня. Продаж буде відбуватися в готелях, мотелях, банках, у більших відділах Вестерн Уніон і, можливо, також в урядових бюрах. Ціна льосів буде виносити між одним і двома долярами. Ті має встановити стейтовий податковий комісар. Можна буде виграти $100.000, $75.000 і $50.000. Чотири вигри будуть по $20.000, і 11 виграв по $5.000. Від цих виграшів треба буде заплатити федеральний, стейтовий і міський податки. Тягнення льотерії буде об'єднане з закладами на кінських перегонах. Очікується, що ця льотерія дасть річного прибутку на суму $180.000.000. Всі ці прибутки мають іти на освітні цілі в стейті та окремих містах.

Громада в Джерзі Сиfi відзначила роковини Т. Шевченка

Джерзі Сиfi. — Проф. д-р Григор Лужницький з Філядельфії, який виголосив святочну промову, мішаний і чоловічий хор „Боян" з Пасейку під диригентурою Ярослава Костишина та учні місцевої Школи Українознавства, що рівночасно є й учнями цілоденної української католицької парафіяльної школи, були головними виконавцями програми Шевченківського Свята, що відбулося тут в неділю, 2-го квітня, в великій залі місцевого Українського Народного Дому. Свято влаштував місцевий Відділ Українського Конґресового Комітету під головуванням д-ра Євгена Котика, який відкрив свято коротким вступним словом й опісля, під кінець програми, дякував виконавцям та учасникам. Діти Школи Українознавства виконали спільну декламацію „Шлях до слави" та інсценізацію Шевченкової балляди „Причинна" і поеми „На Великдень на соломі". З декламаціями Шевченкових творів виступали учні Н. Гавур, Л. Дзюба та М. Авдикович. Свято започаткоделфії, який виголосив святочну промову. ...

делфії, який виголосив святочну промову, — хор „Боян" заспівав гимну, що його виконав В. Гела, а закінчено співом українського гимну, що його злінтонував хор „Боян" з Пасейку та співали всі присутні, які тільки частинно виповнили залю. Під час імпрези була прибагата виставка Шевченкіяни, яку влаштував п. В. Харук з Ню Йорку із власної збірки.

ПОНАД 500 ГЛЯДАЧІВ НА „О ПІВ ДО ДРУГОЇ ГОДИНИ"

Ню Йорк. — У неділю 2-го квітня, в залі „Джуніор Гай скул" тут відбувся показ комедійно - музичного монтажу „О пів до другої години", у виконанні „Театру у П'ятницю" із Філядельфії, під мистецьким керівництвом реж. Володимира Шашаровського. На виставі було досить багато молоді. Окремі музично - вокальні і дотепні точки монтажу публіка приймала гучними оплесками. Дохід з вистави передано на Фонд Українського Університету в Римі і частину на видання „Історії І УД-УНА".

У Південному В'єтнамі відбуваються вибори до сільських і міських рад

Сайгон. — В неділю 2 квітня ц. р. розпочалися в Південному В'єтнамі вибори до самоуправних громад, при чому вони будуть відбуватися в 5-ох чергових неділях. Виборчі домівки влаштовано у будинках шкіл, лікарень, державних установ або подійних станиць. Першої неділі взяли участь у голосуванні виборці тільки у 200 з-посеред усіх 2.500 південно-в'єтнамських громад, проте загалом вибори охоплюють 1.004 сіл і містечок, в яких живуть коло 5 мільйонів мешканців на всіх 16 з половиною мільйона мешканців Південного В'єтнаму. Шість автономних найбільших південно-в'єтнамських міст, в яких живуть коло 3 мільйонів мешканців, матимуть вибори в пізнішому терміні. Частину сіл і містечок виключено тепер з виборів з уваги на загрозу, що комуністичні партизани й терористи, які їх інфільтрували, будуть метитися на голосуючих чи їх родинах. Число голосуючих дуже численне. Ці вибори — це один із дальших важливих ступнів до переведення радикальних реформ у Південному В'єтнамі по лінії демократизації устрою і режиму. Закордонні репрезентанти у Південному В'єтнамі вважають це за феномен, що такі глибокі реформи переводиться вже під час жорстокої війни. — Що стосується воєнного фронту, то комуністи дістали нову важку поразку. У так званій „зоні Ц" недалеко кордону Камбоджі вони заатакували американські позиції силою 2.500 вояків і йшли до атаки російською і китайською методою — так званими „людськими хвилями", лава за лавою. Внаслідку оборонного американського вогню з доломогою летунства — впродовж 4-годинної битви комуністи залишили на бойовищі понад 590 трупів — таким чином та їх військова формація була цілком розбита.

Гомфрі відбув наради в Римі, відвідав Папу й прибув до Лондону

Лондон. — Віце-президент Гюберт Гомфрі прибув в неділю 2 квітня ц. р. до Лондону. Попередних три дні він перевів в Італії. У Римі він мав наради з президентом Джузеппе Сараґатом, прем'єром Альдо Моро і міністром закордонних справ Амінторе Фанфані. За повідомленням преси — Гюберт Гомфрі був заскочений різкою опозицією названих італійських державних мужів проти проєктованого Американською договору проти поширення атомової зброї. Італійські лідери звернули увагу, що атомові великодержави, особливо ЗДА й СССР, не можуть вимагати тільки від неатомових держав зречення з їхніх прав — без ніяких обмежень для себе. Г. Гомфрі відвідав також Папу Павла VI, якого інформував про ситуацію у В'єтнамі й шанси тамошнього замирення, після чого нараджувався над справами, що їх Папа заторкнув у своїй останній Енцикліці: голод і нужда у світі. Гюберт Гомфрі привіз Папі дарунок — золотий годинник, що видзвонює години, на письмовий стіл. Папа, прийнявши той подарок, висловив бажання, щоб той годинник якнайскорше видзвонив заведення миру у В'єтнамі і всьому світі. Перед від'їздом до Британії Гюберт Гомфрі, який подорожує з дружиною, перевів один день у Флоренції (Фіренце), на оглядинах тамошніх скарбів мистецтва. У Римі, Флоренції і Пізі Гомфрі стрінувся з групами демонстрантів, вірогідно комуністів, які викрикували „В'єтнам". У Римі поліція розігнала демонстрантів. Після приїзду до Британії — Гюберт Гомфрі негайно почав нараджуватися з британським прем'єром Гаролдом Вільсоном в його резиденції Чекерс за 30 миль на північний захід від Лондону. Гомфрі відвідає ще Женеву, Гаагу, Бонн і Рим.

У найближчу неділю вшанують піонерів УНС в Питсбурґу

Питсбурґ. — В найближчу неділю, 9-го квітня, тут у приміщеннях Рузвелт-Пік готелю при 6-ій вулиці і Пенн евеню, відбудеться о год. 4-ій по полудні „День Піонерів УНС", що матиме на меті вшанувати та відзначити тих наших громадян-піонерів, які вже 55 і більше років в організаційних рямках Українського Народного Союзу працюють для добра своєї Громади і народу. Імпрезу влаштовує Окружний Комітет Відділів УНС Західної Пенсилвенії і в її програмі будуть передані золоті годинники-подарунки для тих, що в 1911-му році або раніше стали членами УНСоюзу. Годинники вручать піонерам під час спеціяльної церемонії головний предсідник УНС Йосип Лисоґір та головний радний Андрій Джула. Окружний Комітет Відділів УНС з Карлом Сачком на чолі звертається цією дорогою до всіх членів родин піонерів УНС та їх приятелів, як і до всього членства УНС околиці взяти участь у цій урочистості та в річних нарадах Окружного Комітету.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА ВІДБУДЕТЬСЯ ПІД ЧАС СКВУ В НЮ ЙОРКУ

Вашингтон (З. Снилик). — У висліді нарад організаційної конференції Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА), за участю представників Центрального Союзу Українського Студентства (ЦеСУС) і Союзу Українських Студентів Канади, яка відбулася в днях 1-го і 2-го квітня ц.р. в університеті Джорджтавн у Вашингтоні, рішено скликати перший Світовий Конгрес Українського Вільного Студентства (СКУС) в рямках Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ), що запляновaний на 12-19 листопада ц.р. в Ню Йорку.

Конференція СУСТА, в якій взяло участь приблизно 100 студентів з громад ЗДА і Канади, була скликана згідно з рішенням Восьмого Конгресу СУСТА та підготована спеціяльною комісією з Юрієм Кульчицьким на чолі.

Після вислухання трьох доповідей та обговорення завдань Світового Конгресу Українського Студентства у двох дискусійних панелях, рішено скликати такий конгрес та створити діеспромовий центр українського студентства, дорогою реорганізації ЦеСУС-у. Завданням першого Конгресу Українського Студентства у вільному світі, згідно з комунікатом представників СУСТА, СУСК і ЦеСУС, є простудіювати стан українського студентства в Україні та у вільному світі, намітити напрямні праці та створити централю українського студентства, зреорганізувавши існуючий вже ЦеСУС. Доповідачами на конференції були Богдан Сацюк, президент СУСТА, Любомир Жила, президент СУСК, і Євген Гановський, голова управи ЦеСУС. У висліді нарад обрано організаційну комісію, що її завданням є підготовити і перевести СКУС, участь в якому візьмуть рівною представники українських студентських союзів в країнах вільного світу. Організаційна комісія складається із слідуючих студентських діячів: Богдан Футей — голова; Є. Гановський, Б. Сацюк, Л. Жила, Ігор Чума, Богдан Сороколіт, Любомир Шуляkевич, Богдан Вальків — члени. Крім них, до Організаційної комісії ввійдуть представники студентських Союзів в Арґентині, Европі, Австралії та головних управ ідеологічних і конфесійних студентських товариств. Рівночасно створено статутову Комісію, очолювану Є. Гановським, для реорганізації ЦеСУС-у та створення централі українського студентства, і пресово-інформаційну комісію, якої головою є Андрій Щуль. Після закриття суботніх нарад відбувся студентський баль в залі будинку Walsh, в якому взяло участь приблизно 250 переважно молодих студентів. Наради закрито вне діллю, 20-го квітня, після прийняття резолюції проти переслідування комуно-московським окупаційним режимом українських діячів культури, науковців та студентів в Україні.

УКРАЇНСЬКІ НАУКОВЦІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У КРАЙОВОМУ З'ЇЗДІ СЛАВІСТІВ

Вашингтон (З. Снилик). — Понад тридцять українських науковців, — серед них істориків, славісти, політичні науковці, як також ряд бібліотекарів, — взяли участь в Другому З'їзді Американської Асоціяції для Поширення Славістичних Студій (American Association for the Advancement of Slavic Studies, AAASS), який відбувся тут в днях 30, 31 березня і 1-го квітня. Асоціяція, очолювана до цього з'їзду проф. Джаном Армстронґом, Віскопсін Університет, є професійно-науковою організацією, ціллю якої є сприяти розвиткові дослідів, навчання і публікацій по відношенні до СССР і Східньої Европи. Серед 15-ох наукових організацій, які є складовими частинами AAASS, є такі групи як Американська Асоціяція Учителів Слов'янських та Східньо-Европейських Мов, секція Слов'янської Літератури та Східньо - Европейських Мов та цілий ряд підсекцій Асоціяції в поодиноких частинах ЗДА. Перший Крайовий З'їзд AAASS відбувся в Ню Йорку в 1964 році. Офіційним науковим органом Асоціяції є квартальник "Slavic Review" — American Quarterly of Soviet and East European Studies), редактором якого є д-р Генрі Л. Робертс, професор Колюмбійського університету і один з передових совєтознавців ЗДА.

Українські науковці, в більшості викладачі на американських і канадійських університетах, становлять одну з найчисленніших „національних" груп Асоціяції. В парі з тим, зацікавлення українською тематикою, як ровнож безпосередня участь

(Закінчення на стор. 3-ій)

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУВСЯ КОНЦЕРТ МАРІЇ ЦІСИК

Ню Йорк. — Марія Цісик, яка весною цього року закінчує високу Музичну школу Джуліярда в Ню Йорку із ступенем „бакалавра" — „бечелор оф артс" — влаштувала з цієї нагоди цілоречірний концерт в залі Українського Інституту Америки в минулу неділю 2 квітня ц. р. На програму складалися твори Баха, Бартока, Брамса Бетовена, Дебюсі і Шопена. На наддаток заграла Якименка „І шумить і гуде". Серед публіки, яка вщерть виповнила залю й надзвичайно тепло зустріла молоду піаністку, було багато її товаришів і товаришок із Джуліярд коледжу. Концертові спонзорував Літературно-мистецький Клюб у Ню Йорку, до якого молода піаністка ставиться завжди надзвичайно прихильно й безінтересово.

Футболісти „Тризуба" та УСК-у здобули нові перемоги

„Тризуб," Філядельфія переміг минулої неділі, 2-го квітня, дружину Ст. Джерард з Балтимору у міжстейтових змаганнях з циклу гор за Чашу футбольного чемпіона ЗДА на 1961 рік. Футболісти „Тризуба" виграли зустріч у Філядельфії переконливим вислідом 6:0 і цим самим заквалифікувалась до дальших гор за Чашу ЗДА. Ворота для „Тризуба" стрілили: Ферейра 2, Бенітез 2 і Полета 2. Змагання приглядалося понад 1,500 осіб.

УСК Ню Йорк закріпив свою позицію першуна в таблі „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу перемогою 4:2 над одинадцяткою „Н. Й. Гунгарії" у мистецьких змаганнях, які відбулися минулої неділі на стадіоні Шіцпенґру в Норт Берген, Н. Дж. До перерви вели мадяри 2:0, але в другій півгрі технічна і кондиційна перевага футболістів УСК-у принесла успіх у здобутті чотирьох воріт зі стрілів Фіні 2, Гібсона і Дж. Янга. УСК веде в таблеці „Великої Десятки" з точками 15:7 і відношенням воріт 20:11.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid ot the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Обурення і байдужість

„Конференція південно - християнських провідників", мурийська організація, що її головою є пастор д-р Мартін Лютер, прийняла минулого тижня резолюцію, в якій засуджується „насильство", що його ніби допускаються американці у В'єтнамі. Виступ названої вище організації з облудними пацифістичними гаслами й уболіванням над американськими жертвами В'єтнамської війни, це тільки один із довгої черги публічних виступів різних американських лібералів та організацій, які морально підтримують в'єтнамських комуністів, а в американське громадянство вводять баламутство й помішання понять.

Бо ось за всю В'єтнамську війну, від 1961 року до останнього тижня включно, згинуло 8.560 американських військовиків, а тим часом в офіційній статистиці Федерального Бюра Інвестиґацій (ЕфБіАй) стверджено, що „протягом 1965 року доконано (в Америці) понад 5.600 убивств". У повідомленні ЕфБіАй з 14 вересня 1966 р. подано, що число злочинців зросло за цей час на 12%, з того убивства на 3%. „Упродовж 1965 календарного року — читаємо в тому звідомленні — поповнено в цій країні більше, як 2,750.000 поважних злочинів... кожної хвилини відбувається 5 поважних злочинів... на кожну годину припадає одно вбивство..." Президент Джансон, промовляючи 28 березня до 600 високих поліційних урядовців, здебільша з правничою освітою, заявив, що в той час, коли у В'єтнамі згинуло 8.500 американців з рук ворога, — в Америці згинуло 50.000 осіб з рук їхніх земляків. Поруч із цією страхітливою статистикою — у 1965 році, за один рік, згинуло на американських шляхах 33.427 осіб

Усі ці вбивства вчинені були з рук земляків чи сталися внаслідок власного недбальства, без ніякої для будького користи, без ніякої логічної причини. Але лавреат мирової нагороди Нобеля Мартін Лютер не бачить потреби обурюватися з цього приводу, — він, як і більшість його земляків, „звик" до явища злочинности в Америці, змістом якого є щорічно кругло 50.000 жертв, плюс близько других стільки — на шляхах. Мартін Лютер і всі подібні до нього пацифісти стурбовані, що у В'єтнамі американські вояки гинуть за ідеал волі, гинуть в життьових інтересах Америки, як остої волі. Але вони байдужі, коли американці у кількадесятикратно більшому числі гинуть, як жертви злочину і недбальства. Чи можна вірити у щирість такого обурення, коли воно йде впарі з дійсно обурливою байдужістю супроти масового злочинства?!

В'єтнам і Україна

Як повідомляє совєтська преса українською мовою, в Україні відбуваються по великих містах і навіть по селах „масові мітинґи", — „мітинґи солідарности з боротьбою в'єтнамського народу проти американської аґресії". Київська газета „Молодь України" з 18 березня вмістила репортаж - звіт під наголовком „Україна з тобою, В'єтнаме!" На фотознімках з київського „мітинґу солідарности" з Північним В'єтнамом бачимо сотні людей, які слухають промовця; над головами тих робітників кілька транспарентів. І вимовно: два з них — українською мовою, а один російською... Про тон промов, які є більш антиамериканськими, ніж пров'єтнамськими, можна судити хоча б з такого уступу репортажу: „Гнів і обурення викликають у миролюбних народів брудні дії американських аґресорів"...

Наша народна приказка каже: „Чия б кричала, а чия б мовчала". Ця приказка безпосередньо стосується становища того народу, який її створив. Україна була незалежною, суверенною соборною державою українського народу — УНР — і вона майже 50 років тому стала жертвою аґресії, як нині Південний В'єтнам є жертвою комуністичної аґресії. На Україну сунув ворог з Півночі, і тепер на вільний, демократичний В'єтнам суне ворог з Півночі. На Україні московські червоні полчища здушували свободу — і тепер з допомогою московських ракет комуністи у В'єтнамі хочуть задушити свободу вільної частини в'єтнамського народу.

Але є й велика різниця. Україні в 1917-20 рр. вільний демократичний світ не подав допомоги в її розпачливій боротьбі за здійснення природного права народу на самовизначення, на свободу і власну державу. Зате Південному В'єтнамові допомагають Америка та інші країни - союзники. Бо світ збагнув, що хоч-не-хоч, а доводиться обрубувати мацки червоного спрута, бо вони загрожують кожному вільному. Поневолену, русифіковану Україну виганяють на мітинґи і збори, скеровані проти Америки, і там приймають з-під московського батога відомі резолюції про допомогу Північному В'єтнамові. А в той же час наші рідні пишуть сюди, в Америку, прохаючи прислати їм допомогу.

Богдан Галайчук

МИРНЕ СПІВІСНУВАННЯ — АЛЕ НЕ В ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ

Вуенос Айрес. — Лише у відомій Орвелловій повісті „1984-ий рік" триває перманентна війна; у міжнародній дійсності війна кінчиться, коли одна воююча сторона капітулює, або, коли війна має обмежені об'єкти і тим самим не висмикується з-під людської контролі, коли одній стороні недоцільно продовжувати її з тих чи інших оглядів.

Але інша ситуація створилась тепер, у холодній війні. Довгий час чекали марксисти на великий момент, коли капіталістичний світ заломиться у висліді внутрішніх протиріч, аж дочекалися вибуху скандального протиріччя між двома комуністичними потугами. Китайська аґресивність загрожує ідеологічно - моральному, політичному, навіть територіяльному совєтському станові посідання, і тому проти цього реального ворога приходиться зосереджувати всі сили, послаблюючи протиамериканський фронт. Догідна нагода до замирення насувається тепер, коли той ворог практично спаралізований своєю, не надто культурною, революцією і, скомпромітований громадянською війною, не всилі обвинуватити Кремль перед світовим марксистським синедріоном за той новий прояв „ревізіонізму". Вийняткова нагода, щоб заоферувати Америці, зовсім поважно, мирне співіснування. Оферта приманлива, дармащо вимагає деякого уточнення.

Протягом 1965 року переконання щодо мильности співіснування вже загально поширилося на Заході, і тому, коли Рашідов обіцяв на Триконтинентальній Конференції в Гавані, у січні 1966 р., совєтську поміч рухам „національного визволення" або, просто кажучи, субверсію у „третьому світі" — це викликало не лише обурення, але й здивування: невже Москва „уземнила" засаду мирного співіснування? Згодом експерти прийшли до висновку, що СССР і далі тримається тієї засади, але обмежує її північноатлантійським простором.

Це — правда, настільки наявна правда, що не розуміють її хіба невігласи або чілійські дипломати. В ЗДА субверсія може увінчатись успіхом хіба в Беркелі чи у Ґрінідж Вілледжі, і тому Москва не багато втрачає, коли резиґнує з неї, приймаючи норми мирного співіснування навіть в тому сенсі, як їх розуміють на Заході. Але не думає вирікатися субверсії там, де вона має широкі практичні вигляди: в Азії, Африці і, зокрема, в Латинській Америці. Це потвердила низка фактів після Триконтинентальної Конференції, від минулорічного революційного страйку в Чіле до терористичних актів у Венесуелі й Колюмбії в березні 1967 року. Щойно вправившися з м'яким підчерев'ям, матиме сенс атака проти північної фортеці.

Звідтіля виключно тактичний характер теперішнього замирення між Білим Домом і Кремлем, обмежений у просторі, а може і в часі.

Можливо, що це останнє обмеження викличе сумніви. Ледве чи знайдуться в сьогоднішній американській верхівці люди, які відкидали б з обуренням недовір'я до східніх друзяк, так, як колись блаженної пам'яті Франклин Рузвелт. Але, мабуть, не бракує оптимістів, які сліпо вірять у непереможний ядровий „детерренс" так, як колись французи вірили в непереможну лінію Мажіно — додає злобний Джемс Бирнгем.

Та ледве чи хто відкине обмеження у просторі. Нині стоїть перед Америкою складна дилема: вибору найдоцільнішої лінії другого міжокеанічного каналу, рівнобіжного до Панамського. Вона була б поважно ускладнена, якби прийшлося вибирати між будовою каналу в Колюмбійській ССР або в Союзі Середньо - Американських ССР. Під кінець 1962 року існувала зовсім реальна небезпека, що Білий Дім незабаром опиниться під націлом ядрових ракет короткого засягу — занадто короткого, щоб був технічно можливий сполох. Сьогодні тієї небезпеки не існує завдяки дбайливій обсервації одного розмірно невеликого острова та кораблів, що до нього пливуть. Але така обсервація ледве чи була б можлива, коли б до „соціялістичної співдружности" ввійшла поважна частина континенту. Тим самим навіть для людей, приспаних ядровою анестезією, не може бути байдужа субверсія „третього світу", принаймні його частини, що лежить на західній півкулі.

Коли так, тоді терен застосування засади мирного співіснування не може вийти на південь Ріо Ґранде дель Норте. Маючи на увазі, що систематична імунізація Латинської Америки проти комуністичної субверсії вимагає велетенських фондів та інституційної стабільности, відповідальність за ту імунізацію падає на ЗДА; американці не можуть робити собі ілюзій, що, коли б вони у коекзистенціялістичному жесті доброї волі, розмонтували пропаґандивний апарат, змонтований ЮСІС'ом чи більш або менш приватними колами, відпорність проти інфільтрації втрималась би на тому самому рівні.

До цього слід додати, що коли американське „віданґажування" на совєтському фронті буде проведене продумано, воно може мати навіть спасенний вплив.

Коли кубинські антикомуністи висадились були на пляжі Хірон, і деякі латиноамериканські уряди стали протестувати проти „американської інтервенції", Кеннеді сказав з гіркою іронією: „Вони, мабуть, переконані, що Кастро хоче обернути у другу Сієрру Маестру Скелясті гори, а не Анди". Справді, в Латинській Америці широко поширене переконання, що у втриманні протикастрівського та взагалі протикомуністичного фронту заінтересовані ЗДА, коли не виключно, то в першу чергу. Такий погляд має неґативні наслідки, як у дипломатичній площині, так і в політично - моральній.

На Консультативному Зібранні ОАС в Пунта дель Есте, на початку 1962 року, бракувало одного голосу, щоб завісити Кубу в правах члена континентальної організації. Гаїтянський представник використав нагоду явно і славно стверджуючи у публічній промові, що Гаїті дуже бідне, потребує американської допомоги. Пропозицію з місця прийнято, і він голосував проти Куби. Еспано - американці та бразилійці мають більше доброго смаку та гідности, і тому подібні трансакції переводяться з ними виключно при замкнених дверях. Саме таким дипломатичним шантажем пояснюють собі в арґентинському міністерстві закордонних справ неґативну поставу Венесуелі й Колюмбії до проєкту інституціоналізації Дорадчої Ради Оборони ОАС: мабуть, вимагана ціна була зависока, і Державний Департамент не заплатив її... Наслідок такий, що чітко протикастрівські уряди наражені на прикрі підозріння — від яких вільні лише послідовні „неінтервенціоністи" (практично: невтралісти), Мехіко, а в останніх роках також Чіле.

Така оцінка виходить, у злагідненій формі, і поза дипломатичну арену. Комуністи, їхні поплентачі та принагідні союзники, тобто протикомуністичні партії, що випадково займають таку саму позицію відносно даного питання, виступають з авреолом патріотів, безкомпромісових оборонців національної суверенности, а їхні противники — це, мовляв, м'які люди, що гнуться перед „імперіялістичною" північною потугою.

В армії Британської Індії було чимало частин, зложених з найманих вояків - індусів, званих „сіпаями". Цю назву стосовано колись до арґентинців, що стояли по британському боці в часі, коли англійський капітал практично володів Арґентиною; тепер стосують її до американофілів, зараховуючи на рахунок американофільства звердну прозахідну, протиневтралістичну поставу. Це виявилося, наприклад, під час Домініканської кризи: лише один консервативний посол беззастережно боронив у парляментарних дебатах проінтервенціоністичну політику міністра закордонних справ.

Що ця — невірна, кривдяча і шкідлива з практичного погляду — перспектива може змінитися, мали ми нагоду переконатися недавно, під час 3-ої Надзвичайної Міжамериканської Конференції, коли американський представник стримався від голосування після драматичних дебат 22 лютого, а Раск виїхав з Буенос Айресу два дні скоріше. Деякі арґентинські військовики не зрозуміли, що таким способом Америка хотіла лише уникнути дипломатичної прогри, зайвої та шкідливої

(Продовження на ст. 3-ій)

Ярослав Курдидик

ЗА ПОСЛАБЛЕНУ ЧИ ПОСИЛЕНУ НІМЕЧЧИНУ

Загострення гарячої війни у В'єтнамі і поширення холодної війни між Пейпінґом і Москвою, здається, відсунули всі інші політичні події на задній плян. А варто проаналізувати дещо з того, що відбувається тепер в Европі. До речі, про ролю Европи висловився недавно американський коментатор П. Ю. Бравн так: в яку б площину не ставити хід подій, політична структура світу узалежнюватиметься не від того, що відбувається в Азії чи Африці, а від того, як на них впливатиме Европа...

Чи може нововибраний президент Франції де Ґолль, який вийшов з останніх виборів із сильно пообрубуваними крильми, літати довкруги світу так, як це робив досі, виголошуючи „єретичні заяви" проти ЗДА, що життям і кров'ю своїх вояків привернули Франції незалежність і створили передумови, завдяки яким він міг стати президентом? Де Ґолль був тим першим, хто почав розвалювати НАТО, на силу якого він спирався, і то якраз у той час, коли большевицький вулкан загрожував залляти лявою не лише „реваншистську Німеччину", але й архібуржуазну Францію...

В Західній Европі заходять деякі зміни. Головну кватиру НАТО на домагання де Ґолля перенесено з Франції до Бельгії. „Медові місяці" Бонну і Парижу, які колись так уміло підігрівав Аденауер, заникли зовсім у „періоді Едварда", і теперішньому прем'єрові Кізінґерові доведеться добре потрудитися, щоб привернути аденауерівський статус кво. З повідомлень світової преси виходить, що з весною між Францією і Німеччиною почали танути сніги. Нова коаліція в Бонні між християнськими демократами, яких очолює Курт Г. Кізінґер, і соціялдемократією, очолюваною Віллі Брандтом, сягає далі, як передбачали закордонні політичні коментатори.

У післявоєнному періоді, коли ЗДА творили свою доктрину „спротиву натискові Москви", переведено з великими матеріяльними видатками повну мобільність НАТО, з тим, що на початку основу цієї мілітарної структури мали б становити війська ЗДА, Великобританії і Франції, але згодом, після належної підготови й розбудови, малощо не повну відповідальність за бойову спроможність НАТО мала б перебрати на себе німецька армія.

Щоб себе якнайбільше відтяжити, ЗДА запланували створити навіть окрему атомову фльоту НАТО із різнонаціональними залогами. Але це був якраз отой момент звороту у взаємовідносинах між ЗДА і Совєтським Союзом. Большевики зчинили з того приводу великий лемент, і ЗДА поступилися. Відомий коментатор Д. Лоренс називає це другою після берлінського муру непередуманою капітуляцією ЗДА.

Мілітарні коментатори уважають, що підтримувана Америкою атомова міжнародна фльота була б тепер чи не найсильнішим американським атутом у холодній війні, яка почалася між ЗДА і СССР у 1945 році. Однак, З'єднані Держави заходились „будувати мости", по яких має йти коекзистенційне братання, очевидно, з користю для Москви.

Тепер, коли ЗДА мають „повні руки роботи" у В'єтнамі, вони примушені в значній мірі обнизити свою активність в Европі. Те саме можна сказати й про Москву, якій зв'язав руки Пейпінґ. І тому холодна війна в Европі зійшла до мінімуму.

Але большевики не спускають ані на мить очей з того, що діється у „секторі постійної загрози" — в Західній Німеччині. І ця большевицька настороженість висунула нові питання, які зависли над німецьким коаліційним урядом.

Перше і найважливіше питання: чи холодна війна між Сходом і Заходом триватиме далі? І друге питання: коли і чим закінчаться конфлікти, з одного боку, між Китаєм і ЗДА — вія В'єтнам, а з другого — між Китаєм і СССР? Бо, хоч ці конфлікти дуже далекі від Европи, вони творять нову політичну конфіґурацію і новий уклад сил, в якому Західня Німеччина мусить зайняти відповідне місце.

Слідкуючи за ходом подій, німецький уряд зможе належно зорієнтуватися, чи Москва, яка почала говорити навіть про можливий зудар з Китаєм, буде тим самим примушена послабити свої позиції в Европі і кінець - кінцем при якомусь „задовільному забезпеченні свого флянґу" дасть змогу об'єднатися Східній і Західній Німеччині.

Нав'язування економічних взаємовідносин між Західньою Німеччиною і совєтськими сателітами ще декілька років тому могло уважатися за „нереальне маячіння", бо ввесь західній світ був тієї думки, що на ріці Ельбі закінчуються впливи Західньої Европи. Загально вважалось, що цієї межі ніхто ніколи ані не порушить, ані не переступить.

Ці перші контакти сателітів із країнами Заходу затривожили Москву, і вона з новою силою почала оклеветувати „німецьких реваншистів" і страшити Західньою Німеччиною Великобританію, Францію і ЗДА. Москва поспішила навіть заініціювати підписання угоди про „вічні кордони" між Східньою Німеччиною і Польщею, що проходять на Ниссі і Одрі. Цих „вічних кордонів" ніхто не бере поважно, і коли запитали у Лондоні, яке становище займає британський уряд у відношенні до цієї угоди, відповіли, що там „резервують відповідь".

Як виходить із наведених вище фактів, Західня Німеччина з своєю відродженою силою є конечністю для оборони Европи, але — не занадто сильна Німеччина.

В. Боровський

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ХРИСТИЯН В СССР ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

(3)

„Ця людина кинула громадсько корисну працю й присвятила себе „служінню богові". Бондаренко як благовісник „Ради Церков ЄХБ" роз'їжджає по всій країні, влаштовує сектанські зібрання з метою підбурити віруючих проти законодавства про культи. Де б не побував він, всюди розкольники порушували громадський порядок, викликаючи законний осуд та обурення серед населення.

„Прибув, наприклад, Бондаренко до Львова й організував там „молодіжне єднання" в лісопарку „Погулянка". А коли відпочиваючі стали наполягати, щоб сектанти припинили релігійну маніфестацію, „благовісник" навіть пригрозив, що сектанти підуть у центр міста й молитимуться там на майдані.

„Чим же пояснюють такі вчинки керівники розкольників?..

„Керівники „ініціятивників" найчастіше посилаються на ленінський декрет про свободу совісти, де підкреслюється, що „кожний громадянин може сповідувати будь-яку релігію". Це саме записано в Конституції. Але ж ніхто в нашій країні не перешкоджає вірити в бога.

„Іноді розкольники посилаються на працю В. І. Леніна „До сільської бідноти... В. І. Ленін... писав...: „Кожен повинен мати повну свободу не тільки держатися якої завгодно віри, а й поширювати першу-ліпшу віру і міняти віру. Жаден чиновник не повинен навіть мати права питати кого б то не було про віру: це справа совісти, і ніхто тут не сміє втручатися. Не повинно бути ніякої „пануючої" віри або Церкви. Всі віри, всі Церкви повинні бути рівні перед законом. Священикам різних вір можуть давати утримання ті, хто належить до їхнір вір, а держава з казенних грошей не повинна підтримувати ні одної віри, не повинна давати утримання ніяким священикам, ні православним, ні розкольницьким, ні сектантським, ніяким іншим. Ось за що борються соціял-демократи, і поки ці заходи не будуть проведені без усяких відмовок і без усяких лазійок, доти народ не визволиться від ганебних поліцейських переслідувань за віру і від не менш ганебних поліцейських подачок одній якійнебудь вірі". (В. І. Ленін, Твори т. 6. ст. 355).

„... Вони не хочуть визнавати п'ятого пункту ленінського декрету, де говориться, що „вільне виконання релігійних обрядів забезпечується остільки, оскільки не порушують громадського порядку і не супроводяться посяганнями на права громадян Радянської Республіки. Місцеві власті мають право вживати всіх необхідних заходів для забезпечення в цих випадках громадського порядку і безпеки".

Голос переслідуваних з Києва

Ось так представляють свою сторону кремлівські тирани та їх поплічники. В українському баптистському журналі, який виходить у ЗДА, в „Післанці Правди" за місяць листопад-грудень 1966 р. опубліковано „Заяву" київської громади Євангельських Християн-Баптистів, яка була вислана І. Брежнєву і іншим совєтським заправилам. Її підписали 116 членів згаданої громади. Ці люди представляють свою справу так:

„... 16 травня 1966 р. біля мурів будинку ЦК КПСС зібралася Всесоюзна делеґація Церков Євангельських Християн - Баптистів більше ніж із 130 міст Радянського Союзу в кількості біля 500 душ, а серед них і 14 посланців (нашої) Київської громади.

„Віруючі Радянського Союзу змушені були послати своїх представників безпосередньо до Москви в зв'язку з тим, що вже п'ятий рік Уряд без жадних до цього підстав відмовляє віруючим ЄХБ скористати з законного права скликання й провадження вільного демократичного загально-представницького з'їзду Церкви ЄХВ під проводом ініціяторів руху за цей з'їзд — Ради Церков ЄХБ — для розв'язання в н утрішньоцерковних питань, а також у зв'язку з тим, що за відомістю та за вказівками центральних і урядових влад — віруючі ЄХБ десятки років знаходяться на безправному становищі, про що свідчать систематичні репресії, побої, арешти, труси, руйнування та відібрання молитовних домів, відібрання дітей (від батьків), розігнання Богослужб, дискримінація в фабриках і школах, нацьковування та підбурювання суспільства проти віруючих, тощо...

„Усі ці беззаконства в сучасний мент уперше одверто затверджені як закон — Президіями Верховних Рад Республік у березні місяці ц. р. та схвалені на XXIII з'їзді Комуністичної Партії Радянського Союзу, чого не було навіть за часів культу особи (Сталіна)...

„Замість того, аби прийняти та вислухати потреби й прохання посланців Церков, які (посланці) на протязі цілої доби знаходилися під відкритим небом і під дощем на асфальті (вулиці) під мурами будинку Центрального Комітету, за вказівками того Центрального Комітету Комуністичної Партії Совєтського Союзу та під проводом голови КҐБ (Комітету Державної Безпеки) товариша Семичастного — 17 травня ц. р. делеґацію віруючих оточили працівники (енкаведисти) КҐБ та аґенти міліції й по-звірячому побили: дерли волосся, били головами об мури й асфальт, душили, били пляшками по головах тощо, — і це все відбувалося перед очима людей, що зібралися навколо.

„Потім делеґація, а серед них і представники Київської громади, була заарештована, і відіслана до Лефортівської в'язниці міста Москви. Деякі з них (пізніше) вернулися додому, доля ж більшости членів делеґації, а в тому числі наших семи душ — невідома. Розправою при будинку Центрального Комітету був даний тон для подібних же дій місцевим органам влади. Яскравим виразом цього є погром, що його вчинили над Київською громадою ЄХБ.

(Далі буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДОКІНЧУИМО РЕЧЕННЯ

16-го березня п. Богдан Бойчук, підсумовуючи виступи А. Хруцького, В. Одайника і В. Кейса в Літературно - Мистецькому Клюбі в Ню Йорку, писав у „Свободі":

„... На наше нарікання про відсутність в українському театральному житті О'Ніла, Кльоделя, Беккета і Йонеско, пані Людмила Коваленко відповіла дослівно таке: „... для нас, старших письменників, такого сорту п'єси не є ніякою новиною ані особливо модерним явищем. Такого роду п'єси ставились в передреволюційній Росії досить часто..."

Тут Богдан Бойчук поставив три крапки і зазначив джерело: „Сучасність" ч. 9, 1966 р.

А треба було поставити не три крапки, а кому і закінчити це речення, яке в „Сучасності" звучало так:

„Такого роду п'єси ставилися в передреволюційній Росії досить часто, і метою їх було „епатувати буржуа", тобто вжахнути, збити з глузду, шокувати суспільство, викликаючи тим деморалізацію серед суспільства, а особливо серед молоді".

Таке саме вражения на суспільство і на молодь роблять і п'єси тих письменників, яких перелічив Б. Бойчук. А от нехай Б. Бойчук дістане п'єсу Леоніда Андреєва „Анатема" або „Жизнь человека" і порівняє, чи велика різниця є між філософічними сентенціями про неминучість смерти і самітність людини в житті Леоніда Андреєва і, наприклад, Беккета. Правда, Андреєв зумів зробити це так, що було принаймні театральне видовище, а Беккет ставить на перше місце перебільшену спрощеність вислову і майже всяку відсутність дії. Але ідейна суть цих п'єс однакова. А коли згадати, що Андреєв не мав у психіці свого глядача могутньої підготови від пропаґанди страху перед атомовою бомбою і цілковитим знищенням людства, страху масової смерти, а тільки страх перед невідмінною і неминучою для кожної людини індивідуальною смертю, то порівняння вийде, мабуть, на користь Андреєва. Недарма його п'єсу „Той, що дістає ляпаси", я бачила в Саратові у 1915 році, а тепер вона йде на Бродвеї в Ню Йорку. Здається, епатанти наших днів були талановитіші і щиріші, ніж епатанти теперішні!

Я розумію, що я куснула Б. Бойчука в своїй статті, і розумію, що йому, звичайно, хочеться куснути й мене. Це нормально і законно. Але для цього треба попрацювати трохи більше, аніж виривати середину речення і оперувати висмикнутою половиною. Математика каже, що частина ніколи не дорівнює цілому.

У своїй рецензії, після цитати з моєї статті, Б. Бойчук патетично вигукує:

„Треба мати необмежену віру в обмеженість читача".

І я, на жаль, можу тільки повторити це речення — на адресу самого п. Богдана Бойчука: треба мати необмежену віру в обмеженість читача! Це все, що я хотіла б сказати з приводу закидів Богдана Бойчука.

Після цього абзацу в нього є ще один, повний не зовсім оковирних психологічних домислювань і неприємний тоном. Я з цього приводу нічого не маю сказати: нехай це лишається на репутації Б. Бойчука.

Людмила Коваленко

439 СТОРІНОК НАКЛЕПІВ

У Львові, у видавництві „Каменяр", вийшла збірка памфлетів і нарисів під назвою „Пост імени Ярослава Галана". „Рад. Україна" з 21 березня так характеризує це видання, що коштує 90 копійок: „Автори цих памфлетів, нарисів, статтей, поезій — на посту імени Ярослава Галана. Гостра і нищівна зброя цих творів спрямована проти українських націоналістів, їх отруйної ідеології. Окремі матеріяли книги викривають звіряче обличчя фашизму, реакційну суть релігії."

Фінікс, Арізона

ВШАНУВАННЯ Т. ШЕВЧЕНКА

Старанням Управи Укр. Авт. Прав. Церкви та її пароха о. А. Ілінського влаштовано 12 березня Святкову Академію, присвячену роковинам Тараса Шевченка.

В програму входили: реферат про життя поета, хорові точки, деклямації, сольоспіви, сольо фортепіянове та акордеонове.

Академію відкрив інж. п. Н. Тополів. Мішаний хор під диригентурою о. А. Ілінського відспівав „Заповіт". Гарний реферат пані Віри Павленко присутні з увагою вислухали, бо був цікавий. Хор під диригентурою о. А. Ілінського відспівав: „На високій дуже кручі", „Сонце заходить", „Думи мої, думи" та „Реве та стогне". Пані Старовійт відіграла на фортепіяні укр. шумку ч. 1 і ч. 2, та відспівала сольо при своїм акомпаніяменті на фортепіяні „Якби мені мамо намисто". Деклямували студенти вищої школи Гриць і Марійка Волошки вірш „На роковини Шевченка". Пані Василенко деклямувала „Розриту могилу". Студент Віктор Кисіль відспівав сольо „Зоре моя вечірняя". Один з хористів відспівав сольо „Ой Дніпре, мій Дніпре" і „Вітер віє".

Велике враження зробила на присутніх 8-ми літня Надя Ситник, віддеклямувавши вірш „Наша пісня, наша дума" та відігравши на акордеоні дві пісні „Взяв би я бандуру" і „У сусіда хата біла".

Всіх виконавців публіка нагороджувала гарячими оплесками. Українська громада, яка складається зі старших віком, на імпрези приходить, бо тішиться, що ще може налюбуватись українською піснею. о. А. Ілинський хоч віком вже старший, а але патріотична іскра в нього ніколи не завмре. В імені всіх присутніх я складаю Вам, Всч. Отче, щиру подяку та бажаю ще довго прожити і працювати для добра церкви та української громади на культ-освітнім полі.

В. Лит - н

● Італійський парашутист Джлорджіо Рінальді-Джіслієрі, що був шпигуном у користь Москви, арештований виявив різні тайни шпигунської організації, але так боїться більшовицької помсти, що дістав нервового заламання. Він заявив, що з остраху перед отруєю їстиме тільки яйця, варені в його приявності. Організатором тієї шпигунської сіті був атташе совєтської амбасади в Римі, Юрій Павленко, — може, за прізвищем, „малорос".

Когоез, Н. Й.

ВІДЗНАЧЕННЯ ШЕВЧЕНКОВИХ РОКОВИН

Заходом Відділу УККА при співучасті учнів парохіяльної школи відбувся тут 12 березня в залі Горожанського Клюбу концерт, присвячений пам'яті Тараса Шевченка. Свято започатковано американським гимном у виконанні хору учнів парохіяльної школи. Першу частину свята виповнив виступ цього хору. Під проводом виховниць преп. Сестер Василіянок відспівав він: „Заповіт", Думи мої" і „Садок вишневий".

У дальшій частині свята місцевий церковний хор під управою проф. Яр. Біласа виконав: „Думи мої" Ів. Воробкевича і „Учітеся, брати мої" Гр. Давидовського. Учень Л. Поповський (СУМА) віддеклямував Шевченків „Суботів". Баркаролю М. Лисенка з повним успіхом виконала на фортепіяні Р. Цьолко, — учениця Музичної Студії під керівництвом проф. Ір. Заячківської-Гаврилюк. Святочну доповідь про Шевченка виголосив голова Відділу УККА мгр. Ю. Бачинський. Фортепіянови й супровід до шкільного і церковного хорів спочивав в руках проф. Ір. Заячківської-Гаврилюк.

Свято закінчено співом національного гимну.

Дуже вражало, що заля під час цього урочистого свята, яке пройшло з повним успіхом, світила пусткою.

Ю. Б.

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ ГРОМАДИ В НЮАРКУ, Н. Дж.

В зв'язку з радіо-програмою Української Студентської Громади Нюарку, місцеві студенти звертаються до українського громадянства за фінансовою підтримкою.

Радієву програму можна слухати кожного понеділка в годині 7 : 30 вечора на хвилях ФМ 89.5. Програма була започаткована при Сітон Гол Університеті минулого року. Призначена вона для англомовної публіки, яку інформує про українську культуру, історію та загально українську справу. Що третій тиждень програма ведеться в українській мові.

Ведення такої програми серед і для чужинців пов'язане з грошовими видатками. Тому, за матеріяли для тексту програми в формі доповідей, цікавих новинок, платівок, як також і за фінансові пожертви Громада була б дуже вдячна. Просимо їх слати на адресу:

Ukrainian Radio Program
W.S.O.U.
Seton Hall University
South Orange, New Jersey

За Українську Студентську Громаду Нюарку
Квітка Семанишин

Проф. Вол. Кубійович та проф. Вол. Янів були на приватній авдієнції у Папи

Рим. (УПБ). — Папа Павло VI, прийняв 18 березня у своїй бібліотеці на приватній авдієнції голову Наукового Товариства ім. Шевченка у Европі, проф. д-ра Володимира Кубійовича, та президента Українського Християнського Руху і наукового секретаря НТШ у Европі, проф. д-ра Володимира Янева, які, висловивши найглибшу подяку за виявлену увагу, передали Папі два найновіщі видання, присвячені релігійній проблематиці. Обидва Збірники — це вислід праць „Римських Днів" у Рокка ді Папа: Студійних Днів Українського Християнського Руху (13-16. жовтня 1963) та наукової Конференції НТШ, УВАН, УБНТ та УВУ (18-20 жовтня). Праці Конференції, які вийшли як 181 том „Записок НТШ" (зі завначенням, що це спільне видання 4 співдіючих наукових Установ), дедиковані Блаженнішому Верховному Архиєпископові Кард. Йосифові Сліпому у його 75-ліття та в 50-ліття священства, і вони об'єднані спільною тематикою: „Релігія в житті українського народу"; праці Студійних Днів Українського Християнського Руху займаються питанням: „Український мирянин в житті Церкви, спільноти та людства".

Папа Павло VI насамперед зацікавився тематикою наукового Збірника та з увагою переглянув його французький зміст, звернувши увагу на старанне оформлення багатоілюстрованого видання, але найбільше зворушило Його те, що книга — згідно з Його поученням на пам'ятній авдієнції в часі кардинальського поставлення Владики Кир Йосифа — присвячена Верховному Архиєпископові, як найвищому українському католицькому духовому авторитетові.

При тій нагоді Папа Павло VI ще раз дуже тепло підкреслив свої вийняткові почування для Митрополита - Ісповідника за його мужність та вірність Церкві. Спинившися при статті Митрополита Кир Максима Германюка про „Дух і дію II-го Ватиканського Собору", Папа висловив думку, що бажав би, щоб деякі статті були перекладені на італійську мову.

Папа Павло VI цікавився і деякими подробицями з життя українців у діяспорі. Він зокрема радів вісткою, що для утримання єдности українців у діяспорі Український Християнський Рух охоплює своєю сіткою 14 країн, і при цій нагоді ще раз підкреслив: „Працюйте для єдности й намагайтеся усунути всі ті ваші внутрішні спори, які так дуже ослаблюють вашу спільноту".

На кінець, Папа Павло VI, повідомивши, що книжки будуть передані до Ватиканської бібліотеки, передав голові НТШ, проф. Кубійовичеві, та редакторові обидвох видань, проф. Яневу, пропам'ятні медалі та уділив їм Апостольське благословення, зазначивши, що в їх особах благословить рівночасно всіх їх найближчих, всіх співробітників НТШ та УХР.

Авдієнція, яка весь час велася у французькій мові, тривала 17 хвилин. Авдієнція відбулася безпосередньо після довшого часу, коли то всі авдієнції були перервані у зв'язку з важливими заняттями Папи. Повідомлення про авдієнцію було вміщене у офіціозі Ватиканської Столиці, „Оссерваторе Романо", а відповідна інформація була передана й до ватиканських радіомовлень.

УКРАЇНСЬКІ НАУКОВЦІ...

(Закінчення зі стор 1-ої)

українських науковців в семинарах і наукових сесіях помітно великі. І так, в суботній сесії, присвяченій темі: „Націоналістична ідеологія в Богемії і в Україні", брали участь три наші історики: проф. Роман Шпорлюк, проф. І. Л. Рудницький і проф. Степан Горак. Головним промовцем (дискутантом) сесії був проф. Гю Сітон-Ватсон. В цей сам час, в іншій залі готелю Шоргем, відбувався семинар „Московський імперіялізм і Казань", головним промовцем на якому був проф. Омелян Пріцак з Гарвардського Університету, предсідником був проф. Ігор Шевченко, а одним з двох панелістів був д-р Ярослав Пеленський, який доповідав на тему: „Московсько-імперські посягання по Казань". Сесії з українською тематикою були виповнені по береги.

Під час пленарних нарад головою Асоціяції обрано Едварда Джей Бровна з Університету Індіяна, а на заступника голови — проф. Леона Ліпсона з Єйл університету. Поміж українськими учасниками з'їзду, крім доповідачів і панелістів, були: Богдан Боцюрків, Михайло Пап, Дмитро Штогрин, Василь Маркусь, Мирон Куропась, Роман Смаль-Стоцький, Ігор Каменецький, Ярослав Дмитришин, Василь Калинович, Степан Олійник, Осип Данько, Олександер Соколишин, Михайло Бохно, Микола Клименко, Микола Кушніренко, Микола Францужсенко, Михайло Палій, Теодор Царик, Михайло Данкевич, та інші, як також українські студенти з довколишніх університетів.

В З'їзді взяло участь понад 700 учасників з різних університетів і бібліотек ЗДА і Канади. Щораз то численніша участь українських наукових асоціяцій свідчить про зростаючу силу українських професорів та дослідників в американському науковому світі та про тематику України, якою займається український і не-український науковий світ у ЗДА.

ЗАБОРОНЕНО ВЕСНЯНЕ ПОЛЮВАННЯ

„Для створення кращих умов збереження і розмноження дичини весняне полювання в цьому році значно обмежене", — повідомляла „Радянська Україна" з 18-го березня. За найновішими повідомленнями — „повністю заборонене весняне полювання на всі види дичини в Україні, в Азербайджані, Молдавії, Туркменії, Калмицькій АРСР, а також у Ставропольському краї і в Астраханській області".

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати за свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Список, ч. 15

Д-р М. Сатурський, Нюкамерстон	$ 18.00
Присутні на 30-літньому Ювілею подружжя п-ва Маціборських, Ірвінґтон	10.00
Д-р П. Б. Гарасимів, Річмонд	8.00
Ф. Наслон, Сиракюз	6.00
В. Іваленько Джансон С.	4.50
М. Вундик, Літтл Фолас	4.00
К. М. Полатайко Пітсбурґ	4.00
А. Бровчук, Порт Артур	3.00
М. Бурлука, Гаммонд	3.00
І. Дзюба, Клівленд	3.00
К. А. Свасько, Маямі	3.00
С. Завербний, Торонто	3.00
Н. Кобльовський, Вілкес-Берре	3.00
В. Круховий, Річмонд Гіл.	3.00
Я. Ніколів, Сан Франціско	3.00
П. Новачок, Дітройт	3.00
Д. Остапів, Кортдейл	3.00
Р. Ратич, Едісон	3.00
П. Соломко, Шикаґо	3.00
А. Стельмах, Сакраменто	3.00
Г. Український, Елізабет	3.00
С. Чеканський, Олифант	3.00
М. Черевко, Квін Енн	3.00
М. Шерецька, Бруклин	3.00
Д-р І. Янчишин, Дітройт	2.90
С. Сушинський, Янґставн	2.50
М. Брилинський, Вайяндотте	2.00
В. Бручковська, Солт Сте. Марі	2.00
І. Галій Лівінґстон	2.00
Д-р К. Гідученко, Палісайдс Парк	2.00
І. Городник, Четгам	2.00
А. Данилюк, Дітройт	2.00
Д-р Н. Дейчаківський, Клівленд	2.00
С. Дукас, Дітройт	2.00
В. Катречко, Орандж	2.00
С. Костишин, Віппінет	2.00
М. Кривопуск, Філядельф.	2.00
М. Крочак, Вайтстовн	2.00
О. Куяпцький, Ню Йорк	2.00
о. Н. Литваковський, Дітройт	2.00
П. Мазур, Пассейк	2.00
А. Маркович, Пассейк	2.00
Я. Мартинюк, Пассейк	2.00
К. Олексюк, Шикаґо	2.00
Т. Онуфрик, Лонг Айленд	2.00
В. Петлюра, Гемілтон	2.00
В. Прокопик, Янґставн	2.00
Н. Садович, Джансон Сіті	2.00
В. Стадник, Лестер	2.00
Л. Стадник, Шикаґо	2.00
М. Тара, Гартфорд	2.00
В. Федик, Іст Орандж	2.00
М. Чабан, Кліфтон	2.00
Я. Чипак, Петерсон	2.00
К. Шебанчук, Рай	2.00
Т. Шкляпко, Сиракюз	2.00
К. Грицишин, Брентфорд	1.80
Х. Лисобей, Філядельфія	1.50
О. Бурачок, Джексон Г.	1.00
А. Валько, Бронкс	1.00
Д-р А. Ващук, Асторія	1.00
П. Вельган, Клівленд	1.00
П. Вербовський, Джексон Гайтс	1.00
П. Вітрик, Міннеаполіс	1.00
А. Вовк, Гастінґс он Гуд.	1.00
о. Л. Гузар, Стемфорд	1.00
М. Гавур, Кент	1.00
О. Гонтарський, Ст. Кетеринс	1.00
о. А. Давидюк, Ірвінґтон	1.00
В. Данилюк, Боффало	1.00
О. Дрозд, Маямі	1.00
С. Іванчик, Клівленд	1.00
С. Загрибельний, Бруклин	1.00
Д. Зінь, Віндсор	1.00
І. Кораван, Ньютовн	1.00
О. Канор, Кнокс	1.00
Р. Кейш, Моунт Вернон	1.00
А. Кобрин, Боффало	1.00
П. Ковалик, Кліфтон	1.00
В. Ковальчук, Брентон	1.00
П. Когулька, Бруклин	1.00
М. Кореньджа, Дітройт	1.00
І. Коробій, Клівленд	1.00
К. Коотів, Ню Йорк	1.00
С. Маліхівський, Корона	1.00
Л. Мінченко, Сомервілл	1.00
М. Мороз, Ню Йорк	1.00
І. Новосядло, Рочестер	1.00
Г. Пернак, Честер	1.00
І. Пашковський, Маямі	1.00
Р. Петрощук, Шикґо	1.00
Л. Попіль, Шикаґо	1.00
П. Сахаревич, Лондон	1.00
В. Сивак, Торонто	1.00
В. Сось, Філядельфія	1.00
Н. Стадник, Пінтик	1.00
П. Сташко, Елізабет	1.00
С. Тарнс, Янґставн	1.00
І. Чаус, Франквілл	1.00
Г. Шавалюк, Гакетстовн	1.00

МИРНЕ СПІВІСНУВАННЯ — АЛЕ НЕ В ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ

(Продовження зі стор. 2-ої)

напередодні в'єтнамських переговорів. Записали ці два факти на рахунок коекзистенціялістичної політики, що її Джансон, мовляв, посунув надто далеко під впливом „гарвардських" дорадників. Їхній висновок: коли ЗДА покидають протикастрівський фронт, тоді боротимемось самі, латиноамериканськими силами, арґентинці, бразилійці та інші народи, уряди яких стали на тверду протикастрівську позицію.

Дай Боже, щоб ця, на непорозумінні заснована, постава, закріпилася. Скелясті гори, мовляв, недоступні для субверсії і взагалі ЗДА для інфільтрації, тому Вашингтон може дозволити собі на мирне співіснування. Не можемо собі дозволити на такий люксус ми, латиноамериканці, бо в наших горах діють червоні партизани, яким Москва одверто обіцяла устами Рашідова повну допомогу. Зрештою, ми не малолітні і не безборонні, а тому не потребуємо, щоб ЗДА боронили нас. Вистачить, щоб допомогли нам засобами, яких у нас немає.

Д-Р ФАН ХАК СУ ЗГОЛОСИВ ТАКОЖ СВОЮ КАНДИДАТУРУ на президента Південного В'єтнаму. Він є головою Конституційної асамблеї, яка в минулому місяці схвалила конституцію, що її вже затвердила тамошня військова хунта. Таким чином той 62-річний політик буде суперником або теперішнього прем'єра Нґуєна Као Кі, або президента Нґуєна Ван Тіє — обидва вони є генералами й мають президентські амбіції.

Повідомляємо Рідних, Прия[...]их, що в четверту річн[...]

бл. п. Ірени з Паламарчуків ПИЗЮР

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВ. ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ

в суботу, 8-го квітня 1967 року

о год. 8-ій ранку в церквах:
УСПЕННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ в СТ. ЛУЇЗ, Мо. і
СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.

ЄВГЕН ПИЗЮР — муж
МАКСИМ — син
ОМЕЛЯНА і МИХАЙЛО ЦЯПКА — тета і вуйко
ОРЕСТ з дружиною ЛІДІЄЮ та
УЛЯНА з мужем БОРИСОМ ГЛИНСЬКИМ — кузини

Ділимося сумною вісткою з Ріднею і Приятелями, що дня 2-го березня 1967 року відійшла у Вічність

САВИНА ОЛЬГА з БАРАНОВСЬКИХ КОМАРЯНСЬКА

В глибокому смутку:
СИН, ДОНЬКИ,
ВНУКИ і ПРАВНУКИ

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДА

будуть відправлені

дня 9-го КВІТНЯ 1967 року

в Парохіяльній Церкві СВ. ЙОСАФАТА в Пармі, Огайо

о год. 8-ій рано

Звернення Крайового Комітету в ЗДА для відзначення 25-річчя створення УПА в справі збірки на видавничий фонд

Червоною ниткою проходить через український історичний календар нашого XX сторіччя безперервна і послідовна боротьба української людини проти окупантів нашої України.

Від славного виступу Українських Січових Стрільців, через великі Армії Українського народу — УГА та Армії УНР, старшин і бійців Карпатської Січі, до безсмертної своїм героїзмом Української Повстанської Армії і до 1 Української Дивізії - Української Національної Армії та найновіших форм сучасної боротьби, — Україна стояла, стоїть і стоятиме непохитно проти ворога, якою барвою він не маскувався б. Десятками тисяч відомих і невідомих могил Борців покрилась Рідна Земля, покрились Казахстан і Сибір; у мурах, зведених безбожницькою, імперіялістичною Москвою, і досі карається, та не кається наша молодь, українські інтелектуалісти — квіт Української Нації.

Нині вже не гримлять гармати на Українській Землі — але Москва провадить і далі запеклий бій проти ідей революційної ОУН, проти того, за що змагалась Українська Повстанська Армія. Так, боротьба триває і буде тривати, і тому навіть за океанами українська людина почуває, що вона на фронті, у вирі тієї боротьби. Тож нехай для нас усіх залишиться і надалі дійовим та зобов'язуючим наказ Головного Командира УПА сл. п. ген. — хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки з липня 1946 року до командирів та бійців УПА, в якому сказано: „Я певний, що Ви, незламні борці-герої, вміло засвоїте собі нові зразки бою з ворогом так, як скоро і вміло Ви опанували мистецтво партизанки".

Як на Рідній Землі, так і в розсіянні, працюючи для добра України, для здійснення святого гасла і життьової необхідности українського народу: Української Самостійної Соборної Держави, — нині, у 25-ту річницю створення Української Повстанської Армії — ми покликані гідно вшанувати тих, хто змагався до кінця, віддавши Батьківщині справді все, що може дати людина. Ми повинні не лише достойно вшанувати новітніх Героїв України в осередках скупчення українців у всьому світі, а й сказати голосно світові про них, про нашу Українську Правду.

Крайовий Комітет заплянував гідне відзначення, а Вас закликає взяти участь у збірці фонів: видати монументальну історію УПА українською і англійською мовами, антологію поезій, присвячених УПА, листівки, поштові марки, проголосити конкурс на твір про УПА в образотворчому мистецтві, здійснити виїзні вистави театру з п'єсою про УПА, провести спеціяльні зарекордовані радіопрограми та ін. Крім того допомога вдовам і сиротам по вояках і командирах УПА.

Кожна пожертва є великою, коли вона є вчасною! Збірка триває лише в квітні і травні. Жертвуйте щедро нашим збирачам або присилайте на аресу Комітету: National Committee for the Observance of the 25th Anniversary of UPA, P.O. Box 304, Cooper Sta., New York, N.Y. 10003.

За Крайовий Комітет
Лев Футала (-) Голова
Михайло Фурда (-) Касир
інж. Микола Семанишин (-) Фінан. Секретар.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 8-го КВІТНЯ 1967 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Збори В-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. в 7-ій год. веч. в УНДомі при 96 Фліт вул. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки та незабувати про приєднування членів до Відділу. — А. Шаран, М. Варен, С. Островський.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 8-ій вечора в УНДомі при 216-218 Grand St. Проситься прибути на збори та приєднувати нових членів до Відділу. Управа просить вирівнювати чл. вкладки до 25-го кожного місяця. — Ю. Сокол, предс., М. Кіт, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 9-го КВІТНЯ 1967 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці — 36-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу Проситься вирівняти свої залеглості. — Марія Філяс, предс., Катерина Ярославська, кас., С. Гунька, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ — 251 Відд. о год. 11:30 ранку, в церковній залі св. ап. Петра і Павла. — В. Козир, предс., Т. Шмагала, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Великого — 364 Відд. о годині 2-ій по пол. в УНДомі, 6161 East 93rd St. — Управа Відділу.

Розшуки

Пошукується таку родину:
ЛОНГИН СТАШКІВ
Жив в Німеччині в Karlsruhe, виїхав в 1950 р. до США, Вашингтон, D.C. Пошукує Мирон Луцишин з Шикаґа.
5211 No. Newcastle Avenue
Chicago, Ill. 60656
Tel.: 774-7916

УКРАЇНСЬКИЙ ГРАНІТ

„Радянська Україна" з 19 березня хвалиться: „Ви йдете Хрещатиком і милуєтеся оздобленням його будинків. У багатьох з них перший поверх викладений з великих блоків рожевого граніту. З таких же блоків викладені перші поверхи і на Невській набережній в Ленінграді та в багатьох будинках Москви. Чи знаєте ви, звідки отой чудовий дар природи — міцний, красивий граніт? Його добувають під селом Капустяним Новоукраїнського району на Кіровоградщині.

Нині Капустянське кар'єроуправління одержало почесне замовлення — видобути граніт для постаменту пам'ятника, який буде споруджено в Москві на могилі Невідомого солдата. Гаряче взявся колектив кар'єру за виконання цього замовлення".

ЗАСЕКРЕЧЕНИЙ НАКЛАД...

На багатьох виданнях українською мовою, що виходять в УССР, останнім часом позникали вказівки, яким накладом (тиражем) їх видано. Не сказано про кількість примірників навіть у вістці про писання Леніна: „Партійна організація і партійна література", „Марксизм і повстання" та ін. „Рад. Україна" з 21 березня лише згадує, що „брошури вийшли українською мовою масовими тиражами".

ТАРЗАН, Ч. 5786. Леви — приятелі мавполюда!

Мавполюд чекав в напруженні, але з якихось причин тварюки не атакували.

Тепер коти лестливо його гризли в ноги, щоб завести його на таємну поляну...

Раптом він вирячив очі зі здивування... Перед ним була зловісна таємна халупа!